

Рідня

Стельмах Михайло

РІДНЯ

Обминувши луг, що вкрився міддю,
Слід до хати губиться в бору.
В хаті пахне парене обіддя,
Сік густий покрив кору.

На корі зі мною стельмах сивий,
Поруч шпиці віялом лягли.
Ми майструєм, щоб шляхи щасливі
Під колесами гули.

У роботі дні пливають чудові,
І надвечір я їду шодня
В гомінкі бори соснові,
Де живе моя рідня.

Де живуть майстри хороші, чесні,
Вуглярі, і теслі, й дьогтярі.
Серед них мої проходять весни
І розмови до зорі.

Небагато літ прожив на світі
У краю лісів, озер і трав.
Там навчився я людей любити
І чудовий світ пізнав.

Може, тим без пісні я не можу
Працювати, жити навіть дня,
Що округ земля моя хороша,
А на ній - моя рідня!